

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1939.

Andra kammaren.

Nr 7.

Tisdagen den 31 januari.

Kl. 4 e. m.

§ 1.

Herr statsrådet *Engberg* avlämnade Kungl. Maj:ts propositioner:

nr 47, angående anslag ur kyrkofonden för budgetåret 1939/40 för biträde vid handläggning av boställsären den och vad därmed äger samband;

nr 48, angående ersättning till F. E. Ohlson i anledning av sjukdom ådragen under militärtjänstgöring;

nr 49, angående förhöjd ersättning åt jordbruksarbetaren K. G. Karlsson i anledning av skada ådragen under militärtjänstgöring;

nr 50, angående rätt för löjtnanten S. Sundgren att tillgodoräkna sig viss tid för placering i löneklass; och

nr 51, angående gäldandet av vissa haverikostnader m. m.

Dessa propositioner bordlades.

§ 2.

Föredrogos var efter annan Kungl. Maj:ts å kammarens bord vilande propositioner; och hänvisades därvid

till behandling av lagutskott propositionen, nr 29, med förslag till lag angående ändrad lydelse av 10 § lagen den 17 juni 1932 (nr 223) med särskilda bestämmelser om delning av jord å landet inom vissa delar av Kopparbergs län;

till jordbruksutskottet propositionen, nr 36, angående befrielse för vissa personer från betalningsskyldighet till kronan på grund av virkesköp;

till statsutskottet propositionerna:

nr 38, angående uppförande av domkapitelshus i Växjö;

nr 39, angående statsbidrag till vissa byggnader för folkskoleväsendet;

nr 40, angående försäljning av en telegrafverket tillhörig tomt i Nynäs-hamn;

nr 41, angående försäljning av telegrafverket tillhöriga fastigheter i Djurs-holms Ekeby, Stocksund och Falun; och

nr 42, angående försäljning av en postverket tillhörig fastighet i Ödeshögs municipalsamhälle;

till jordbruksutskottet propositionerna:

nr 43, angående statsbidrag för undersökning rörande reglering av Alster-ån; och

nr 44, angående ytterligare statslån till förhöjning av vissa arbetarsmå-brukslån;

Andra kammarens protokoll 1939. Nr 7.

till behandling av lagutskott propositionen, nr 45, med förslag till lag angående ändrad lydelse av 65 § lagen den 14 juni 1918 (nr 422) om fattigvården m. m.; samt

till statsutskottet propositionen, nr 46, angående bidrag till internationell hjälpverksamhet till förmån för spanska nödställda.

§ 3.

Vidare föredrogs och hänvisades till konstitutionsutskottet den på bordet liggande motionen nr 355 av herr *Andersson* i Södergård *m. fl.*

§ 4.

Föredrogs konstitutionsutskottets memorial, nr 1, i anledning av andra kammarens remiss av motion nr 74 av herr von Seth om ändring av 56 § i lagen om vägdistrikt.

Memorialet lades till handlingarna; och beslöt kammaren hänvisa motionen till bevillningsutskottet.

§ 5.

Föredrogs, men bordlades åter statsutskottets utlåtande nr 14, bevillningsutskottets betänkande nr 1 samt första lagutskottets utlåtanden nr 1 och 2.

§ 6.

Föredrogs den av herr *Lithander* vid kammarens nästföregående sammanträde gjorda, med då bordlagda anhållan att till hans excellens herr statsministern få framställa interpellation angående bevarande åt Sveriges befolkning av och värnande om härdvunnen arbetsfrihet; och blev ifrågavarande anhållan av kammaren bifallen.

§ 7.

Justerades protokollsutdrag.

§ 8.

Upplästes och lades till handlingarna följande till kammaren inkomna protokoll:

Protokoll, hållet vid sammanträde med herr talmannen i riksdagens andra kammare och de kammarens ledamöter, som blivit utsedda att jämte herr talmannen tillsätta kammarens kanslipersonal och vaktbetjäning, den 28 januari 1939.

Anmälde, att S. E. Håkanson, vilken den 12 i denna månad antagits till vaktmästare hos kammaren, anhållit om entledigande från vaktmästarebefattningen från och med den 1 nästkommande februari.

Herrar deputerade biföllo nämnda anhållan och antogo till vaktmästare från och med sistsagda dag Lars Gunnar Herbert Westman.

In fidem
Sune Norrman.

§ 9.

Ordet lämnades nu på begäran till herr **Lundqvist**, som anförde: Herr tal- *Interpellation.*
man! Frågan om lagstiftning rörande det enskilda arbetsavtalet har vid uppre-
pade tillfällen varit föremål för statsmakternas uppmärksamhet.

Jag tillåter mig att här endast erinra om att frågan första gången drogs in-
för riksdagen år 1931 genom en motion i denna kammare från högerhåll.

Denna motion i förening med framställningar till Kungl. Maj:t från annat
håll ledde till tillsättandet den 4 juli samma år av kommittén angående privat-
anställda.

Den 9 mars 1935 avgav denna kommitté betänkande med förslag till lag om
arbetsavtal. Då detta förslag enligt lämnade upplysningar icke kunde väntas
föranleda någon proposition till 1936 års riksdag, väcktes i stället i anslutning
till detsamma vid sagda riksdag ett flertal motioner från olika håll. Sålunda
väcktes bl. a. partimotioner av högern, utmynnande i en hemställan, att riksdagen
ville för sin del antaga ett vid motionerna fogat fullständigt förslag till
lag om arbetsavtal.

Andra lagutskottet, som hade att handlägga dessa motioner, anförde i sitt
utlåtande i ärendet (nr 57) bl. a. följande:

»Enligt utskottets mening är det lagstiftningsspörsmål, som behandlats i
nyssnämnda betänkande, av stor samhällelig vikt och betydelse. I den lag om
arbetsavtal, som utarbetats av kommittén, hava nämligen regler givits i fråga
om sådana för de anställda så viktiga spørsmål som, bland annat, rätt till upp-
sägningstid, sjuklön och semester.

Utskottet hyser den åsikten, att överarbetning av det utredningsmaterial,
som hitintills sammanbragts, bör verkställas med all den skyndsamhet, som är
möjlig, så att förslag i ämnet utan dröjsmål kunna föreläggas riksdagen.» Det-
ta uttalande var enhälligt.

Utskottet fann sig visserligen icke kunna tillstyrka ett antagande direkt av
det från högerhåll framlagda lagförslaget men föreslog i stället, att riksdagen
måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte låta fort-
sätta och avsluta utredningen rörande frågan om lagstiftning om arbetsavtal
samt för riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen kunde föranleda.
Denna utskottets hemställan, vilken även den var enhällig, vann riksdagens
godkännande.

Vid 1936 års riksdag genomfördes den för de anställda värdefulla lagstift-
ningen om förenings- och förhandlingsrätt. 1937 års riksdag godkände ett av
Kungl. Maj:t i anledning av motioner vid 1935 års riksdag bl. a. från högerhåll
framlagt lagförslag i syfte att bereda rättsligt skydd för pensionsfonder inom
privata företag, och vid 1938 års riksdag fick semesterfrågan sin lösning.

Den av 1936 års riksdag begärda utredningen om pensionering av i enskild
tjänst anställda har verkställts. Denna utredning synes emellertid tyvärr ha
skett efter sådana linjer, att — av remissyttrandena att döma — det torde vara
omöjligt att på grundval av den bygga proposition i ärendet.

Vad åter angår frågan om lagstiftning rörande det enskilda arbetsavtalet,
synes — så vitt den utomstående kan bedöma saken — icke någonting ha åtgjorts
från Kungl. Maj:ts sida för att tillmötesgå den framställning, som riksdagen
gjorde redan för 3 år sedan, trots att riksdagen underströk vikten av
snara åtgärder på detta område.

Då det vid början av fjolårets riksdag var uppenbart, att något förslag i
ärendet icke då var att förvänta från Kungl. Maj:ts sida, väcktes som bekant
från högerhåll partimotion i frågan, vari yrkades, att riksdagen hos Kungl.
Maj:t måtte hemställa, att utredningen rörande frågan om lagstiftning angå-

Interpellation. (Forts.)

ende arbetsavtal skyndsamt fullföljes och avslutas samt att förslag till sådan lagstiftning därefter framläggas för riksdagen.

Denna motion blev visserligen avslagen av riksdagen i enlighet med andra lagutskottets hemställan, vilken dikterades av utskottets socialdemokrater och bondeförbundare. Utskottet framhöll emellertid i sitt utlåtande, att »frågan om lagstiftning angående arbetsavtal bör enligt utskottets mening alltjämt ägnas uppmärksamhet». Då emellertid frågan låge under Kungl. Maj:ts prövning, fann utskottet icke skäl föreligga för riksdagen att »för närvarande» göra någon ytterligare framställning till Kungl. Maj:t. — Folkpartiets och högerns representanter i utskottet hade i reservation föreslagit, att skrivelse skulle avlåtas. Riksdagen godkände utskottets utlåtande.

Av det nu anförda framgår alltså, att en enhällig riksdag såväl 1936 som 1938 uttalat sig för en lagstiftning på detta område. Redan på grund härav måste det anses ganska anmärkningsvärt, att något förslag i ärendet ännu icke synes vara att vänta från Kungl. Maj:ts sida. Förvåningen över regeringens passivitet på detta område blir så mycket större, om man betänker, att de skäl, som tala för att den begärda lagstiftningen kommer till stånd och att detta sker skyndsamt, rent sakligt sett måste anses tungt vägande. Här föreligger obestriddligen en lucka i lagstiftningen, som det måste ligga i samhällets intresse att med det snaraste fylla ut. Det torde sålunda råda en sällsynt samstämmighet om angelägenheten av att skapa ökad klarhet rörande de rättsförhållanden i olika avseenden, som föreligga mellan de avtalslutande parterna, ävensom rörande formerna för dessas närmare reglering.

Den ifrågavarande lagstiftningen behövs emellertid även och kanske främst för att få till stånd sådana ytterligare sociala skyddsbestämmelser till förmån för de anställda, som äro ägnade att skänka dessa ökad trygghet. Jag tänker t. ex. på behovet av reglerande bestämmelser om uppsägningstid, lön vid sjukdom m. m.

Det är självfallet, att i den mån de privatanställdas egna organisationer växa sig starkare, dessa i större utsträckning än för närvarande kunna effektivt tillvarata de enskilda tjänstemännens och övriga anställdas berättigade intressen. Så som anställnings- och arbetsförhållandena i många fall ligga till för de privatanställda, kan emellertid en kompletterande lagstiftning icke undvaras. Statsmakterna synas här så mycket hellre böra träda till, som det sociala syftet med den kompletterande lagstiftningen till väsentlig del grundar sig på rättsbetonade och icke på intresseinfluerade krav från de anställdas sida.

På grund av frågans vikt måste ur olika synpunkter det förhållande av denna viktiga lagstiftning, som år efter år ägt rum, anses högeligen beklagligt. Snart 10 år ha redan förgått, sedan utredningskommittén tillsattes. Sedan flera år föreligger dennas betänkande med däröver avgivna yttranden från såväl ämbetsverk som personalorganisationer. Det borde alltså med god vilja icke behöva vara så svårt att få till stånd vederbörlig proposition i ärendet. Ett ytterligare förhållande av denna fråga måste inom vida kretsar bland de anställda utlösa känslor av besvikelse och framstå som uttryck för bristande intresse från statsmakternas sida för de många privatanställda.

Enligt mitt förmenande borde statsmakterna finna det angeläget att, i enlighet med en allmänt uttalad önskan från de privatanställdas egna led, genom här åsyftad lagstiftning söka utjämna motsättningarna mellan företagare och anställda och skapa den ökade trygghet åt de senare, som en utbredd opinion även utanför dessas egen krets anser rättfärdig och ur samhällets egen synpunkt utomordentligt värdefull.

Regeringens inställning till detta viktiga spørsmål är emellertid alltjämt hölj i dunkel. Då det med hänsyn till de stora grupper av anställda, det här gäller, är av särskilt intresse att utan dröjsmål få besked om regeringens av-

Interpellation. (Forts.)

sikter i fråga om detta så länge diskuterade problem och få vetskap om huru långt en eventuell beredning av ärendet fortskridit, tillåter jag mig anhålla om kammarens tillstånd att till herr statsrådet och chefen för socialdepartementet få framställa följande frågor:

1) Vilka åtgärder ha av regeringen vidtagits i enlighet med riksdagens framställning om lagstiftning rörande det enskilda arbetsavtalet?

2) Anser herr statsrådet, att den fortsatta beredningen av ärendet kan så bedrivas, att förslag i ärendet är att förvänta till detta eller nästa års riksdag?

Denna anhållan blev av kammaren bifallen.

§ 10.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades:

herr <i>Uddenberg</i>	under	4	dagar	fr. o. m.	den	1	febr.,	
» <i>Lundqvist</i>	»	4	»	»	»	1	»	och
» <i>Olsson</i> i Kullenbergstorp	»	2	»	»	»	3	»	.

Kammarens ledamöter åtskildes härefter kl. 4.17 e. m.

In fidem
Sune Norrman.

Onsdagen den 1 februari.

Kl. 11 f. m.

§ 1.

Justerades protokollet för den 26 nästlidna januari.

§ 2.

Herr statsrådet *Strindlund* avlämnade Kungl. Maj:ts propositioner:

nr 52, angående upplåtelse till statens växtskyddsanstalt av vissa områden av kronoegendomen Bergshamra nr 1 i Stockholms län;

nr 55, angående anvisande av medel för avbetalning å statslån till vissa torrlägningsföretag;

nr 57, angående försäljning av mark från vissa kronoegendomar m. m.; och
nr 58, angående ytterligare aktieteckning i aktiebolaget Kattstrupeforsen.

Dessa propositioner bordlades.

§ 3.

I enlighet med kammarens därom den 23 nästlidna januari fattade beslut företogs nu val av dels tjugufyra valmän för utseende av revisorer och revisors-suppleanter för granskning av riksbankens avdelningskontors i orterna räkenskaper och förvaltning, dels ock sex suppleanter för dessa valmän; och utsågos därvid till

valmän:

herr *Andersson* i Falkenberg,

» *Blomquist,*

» *Borg,*

» *Casenberg,*

» *Fast,*

» *Hagberg* i Malmö,

» *Hage,*

» *Hedlund* i Häste,

» *Hedlund* i Östersund,

» *Hilding,*

» *Jansson* i Falun,

» *Johansson* i Krogstorp,

» *Lindberg* i Umeå,

» *Lindmark,*

» *Lovén,*

» *Molander,*

» *Nilsson* i Steneberg,

» *Persson* i Falla,

» *Pettersson* i Dahl,

herr *Pettersson* i Rosta,
» *Törnkvist*,
» *Werner* i Hultsfred,
» *Westman* och
» *Åqvist*,

var och en med 115 röster; samt till

suppleanter:

herr *Ericson* i Boxholm,
» *Dahlbäck*,
» *Olsson* i Staxäng,
» *Mattsson*,
» *Eklund* och
» *Nilsson* i Göteborg,
var och en med 91 röster.

Ordningen mellan suppleanterna bestämdes, sådan den finnes här ovan angiven, genom lottning.

§ 4.

Justerades protokollsutdrag angående de i nästföregående paragraf omförmälda valen.

§ 5.

Avlämnades följande Kungl. Maj:ts propositioner, nämligen
av herr statsrådet *Forsslund* propositionen, nr 59, angående bemyndigande för riksgäldskontoret att ställa medel till förfogande för statliga inköp från utlandet; samt

av herr statsrådet *Engberg* propositionen, nr 53, angående lönetursberäkning för arbetsläraren *Sigrid Maria Svenonius* och tekniska biträdet *Hanna Maria Gräns*.

Dessa propositioner bordlades.

§ 6.

Föredrogos var för sig Kungl. Maj:ts å kammarens bord vilande propositioner; och hänvisades därvid

till behandling av lagutskottet propositionen nr 47, angående anslag ur kyrkofonden för budgetåret 1939/40 för biträde vid handläggning av boställsären den och vad därmed äger samband;

till bankoutskottet propositionerna:

nr 48, angående ersättning till *F. E. Ohlson* i anledning av sjukdom ådragen under militärtjänstgöring; och

nr 49, angående förhöjd ersättning åt jordbruksarbetaren *K. G. Karlsson* i anledning av skada ådragen under militärtjänstgöring; samt

till statsutskottet propositionerna:

nr 50, angående rätt för löjtnanten *S. Sundgren* att tillgodoräkna sig viss tid för placering i löneklass; och

nr 51, angående gäldandet av vissa haverikostnader m. m.

§ 7.

Föredrogos vart efter annat:

statsutskottets utlåtanden:

nr 11, i anledning av Kungl. Maj:ts framställningar under rubriken Utgifter å driftbudgeten, För flera huvudtitlar gemensamma frågor beträffande den allmänna löneregleringen;

nr 12, i anledning av Kungl. Maj:ts framställningar under rubriken Utgifter å driftbudgeten, För flera huvudtitlar gemensamma frågor beträffande vissa gemensamma anslagsberäkningar;

nr 13, i anledning av Kungl. Maj:ts i propositionen med förslag till tilläggsstat för budgetåret 1938/39 gjorda framställning om anslag under sjätte huvudtiteln till kommittéer och utredningar genom sakkunniga; och

nr 14, i anledning av Kungl. Maj:ts framställningar under rubriken Utgifter å driftbudgeten, För flera huvudtitlar gemensamma frågor beträffande ändring av tillämpningsområdet för olika anslagstyper; samt

bevillningsutskottets betänkande, nr 1, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 17 juni 1932 angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift.

Kammaren biföll vad utskotten i nämnda utlåtanden och betänkande hemställt.

§ 8.

Föredrogos och lades till handlingarna första lagutskottets utlåtanden:

nr 1, i anledning av verkställd granskning av justitieombudsmannens ämbetsförvaltning; och

nr 2, i anledning av verkställd granskning av militieombudsmannens ämbetsförvaltning.

§ 9.

På förslag av herr talmannen, som förmälde sig hava om tiden för valen samrätt med första kammarens talman, beslöt kammaren att onsdagen den 8 innevarande februari företaga val dels av tjugufyra valmän att, gemensamt med ett lika antal valmän från första kammaren, utse riksdagens justitieombudsman och hans efterträdare samt riksdagens militieombudsman och dennes efterträdare, dels ock av sex suppleanter för de av kammaren utsedda valmännen.

§ 10.

Interpellation. Ordet lämnades härefter på begäran till herr **Hagberg** i Luleå, som anförde: Herr talman! Den rättsvidriga isoleringen av den spanska republiken har visat sig vara den viktigaste förutsättningen för interventionsarméernas militära framgångar. Tack vare den s. k. noninterventionspolitiken saknar den spanska republikens trupper nödvändiga försvarsmedel; man har inte ett luftvärn till civilbefolkningens skydd, läkarna tvingas amputera människors armar och ben utan att ens ha bedövningsmedel för att lindra smärtorna medan hundratusentals spanjorer hotas av svältdöden. Aldrig i historien har ett folk, som kämpar för sin frihet och nationella existens, mera rättsvidrigt och brutalt överlämnats åt sina fiender. Efter 2¹/₂ års krig är det en allmän uppfattning bland alla demokratiska människor, att den spanska republikens lagliga regering måste återinsättas i sina rättigheter, en uppfattning som bland annat uttryckts i fullständigt enastående solidaritetsaktioner världen runt.

Denna solidaritet med den spanska republiken har i lika hög grad som

Interpellation. (Forts.)

medvetandet om det rättfärdiga i den spanska republikens kamp sin grund i att man förstår, att på Spaniens mark bindes i dag de aggressiva fascistiska makternas krafter på ett sätt, som försvårat för dem att kasta Europa ut i ett stort krig. Tack vare kriget i Spanien får mänskligheten en galgenfrist. Så länge den spanska republiken kan försvara sig förskonas andra demokratiska folk i Europa från krigets fasor. Det betyder att den kamp som nu rasar i Pyreneerna, inte blott blir bestämmande för den närmaste tidens utveckling i Europa utan för möjligheterna att bevara fred och demokrati överhuvud i de länder som ännu inte direkt drabbats av fascismens aggressivitet.

Med tillfredsställelse har Sveriges folk mottagit regeringens förslag att anslå en och en halv miljon kronor till livsmedelshjälp åt det svältande Spanien. Men Sverige bör inte begränsa sina ansträngningar till denna *humanitära* hjälpaktion. Det är på tiden, att varje antydning till *medansvar* i den s. k. noninterventionspolitiken, som är huvudorsaken till den spanska republikens svårigheter, bringas ur världen. Sveriges regering bör i Sveriges och småstaternas eget intresse träda in för återupprättande av folkrättens regler gentemot den spanska republikens lagliga regering. Det lämpliga tillvägagångssättet därvidlag kunde vara en samfällad aktion av de s. k. Oslostaterna för att påverka de demokratiska västmakterna att göra slut på isoleringen av den spanska republiken genom den s. k. noninterventionspolitiken, möjliggöra för Spaniens lagliga regering att köpa vapen och öppna gränsen till Spanien.

Det är sent men inte för sent för Sverige att befria sig från medansvaret för stödet åt de fascistiska invasionstrupperna i Spanien genom den s. k. noninterventionspolitiken. Det är sent men inte för sent att i folkrättens och demokratiens namn göra en framstöt för att ge den spanska regeringen rätt att köpa vapen och skaffa den katalanska armén de vapen den behöver för att fortsätta sin kamp och återerövra de förlorade delarna av sitt land. Barcelona har fallit, men den spanska republiken fortsätter sin kamp för sitt land, för Europa och för världsfreden.

Jag anhåller med hänvisning härtill om kammarens tillstånd att till ministern för utrikes ärendena framställa följande frågor:

Förbereder regeringen någon kollektiv åtgärd från de småstaters sida, som tillhör noninterventionskommittén, för en folkrättslig behandling av Spaniens lagliga regering?

Anser regeringen att Sverige numera bör ens formellt tillhöra den s. k. noninterventionskommittén?

Denna anhållan blev på begäran bordlagd.

§ 11.

Till bordläggning anmäldes:

statsutskottets utlåtanden:

nr 1, angående reglering för budgetåret 1939/40 av utgifterna under rikstatsens första huvudtitel, innefattande anslagen till kungl. hov- och slottsstaterna;

nr 15, angående utgifterna å tilläggsstaten för budgetåret 1938/39 för kapitalinvestering i avseende å postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk;

nr 16, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag om anslag å tilläggsstat till kapitalinvestering i luftfartsfonden;

nr 17, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag om anslag å tilläggsstat till lokaler åt generaltullstyrelsen;

Andra kammarens protokoll 1939. Nr 7.

nr 18, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till tilläggsstat för budgetåret 1938/39, i vad propositionen avser första huvudtiteln;

nr 19, i anledning av Kungl. Maj:ts i proposition med förslag till tilläggsstat för budgetåret 1938/39 under andra huvudtiteln gjorda framställning om anslag till vissa nybyggnadsarbeten m. m. vid statens uppfostringsanstalt å Bona;

nr 20, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till tilläggsstat för budgetåret 1938/39, i vad propositionen avser tredje huvudtiteln;

nr 21, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till tilläggsstat för budgetåret 1938/39 i vad propositionen avser fjärde huvudtiteln;

nr 22, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till tilläggsstat för budgetåret 1938/39, i vad propositionen avser femte huvudtiteln;

nr 23, i anledning av Kungl. Maj:ts i proposition med förslag till tilläggsstat för budgetåret 1938/39 under sjunde huvudtiteln gjorda framställning om anslag till kommittéer och utredningar genom sakkunniga;

nr 24, i anledning av Kungl. Maj:ts i proposition med förslag till tilläggsstat för budgetåret 1938/39 gjorda framställning om anslag till kapitalinvestering för utbyggande av fångvårdens ungdomsanstalt å Skenäs;

nr 25, i anledning av Kungl. Maj:ts i proposition med förslag till tilläggsstat för budgetåret 1938/39 under kapitalbudgeten gjorda framställning om anslag till kapitalinvestering i fonden till låneunderstöd för beredande av lån till vissa enskilda anstalter för kirurgisk tuberkulos;

nr 26, i anledning av Kungl. Maj:ts i propositionen med förslag till tilläggsstat för budgetåret 1938/39 gjord framställning om anslag till kapitalinvestering i fonden för förslag till statsverket till omkostnader för statlig lagerhållning; och

nr 27, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning under kapitalbudgeten i fråga om överföring till statens allmänna fastighetsfond av vissa fastigheter m. m.;

bankoutskottets utlåtande, nr 3, i anledning av fullmäktiges i riksbanken framställning angående anslag för anordnande av skyddsrum för riksbankens personal m. m.;

första lagutskottets utlåtanden:

nr 3, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändring i vissa delar av lagen den 2 juni 1911 (nr 43 s. 1) om skydd för vissa internationella sjukvårdsbeteckningar; och

nr 4, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av lagen den 15 juni 1934 (nr 255) angående anteckning om innehav av fordringshandling på grund varav inteckning beviljats i fast egendom m. m.; samt

jordbruksutskottets utlåtanden:

nr 2, i anledning av Kungl. Maj:ts i proposition med förslag till tilläggsstat till riksstaten för budgetåret 1938/39 under nionde huvudtiteln gjorda framställningar; och

nr 3, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till tilläggsstat till riksstaten för budgetåret 1938/39, i vad propositionen avser kapitalinvestering för rörelsekapital för Alnarps egendom, mejeri och trädgårdar.

§ 12.

Justerades protokollsutdrag.

§ 13.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades:

fru <i>Björck</i>	under	6	dagar	fr. o. m.	den	5	febr.,	
herr <i>Eriksson</i> i Toftered	»	8	»	»	»	4	»	
» <i>Lövgren</i>	»	4	»	»	»	2	»	
» <i>Mattsson</i>	»	8	»	»	»	4	»	och
» <i>Sandberg</i>	»	6	»	»	»	6	»	.

Kammarens ledamöter åtskildes härefter kl. 11.42 f. m.

In fidem
Sune Norrman.